Въ нейното бъдеще се изгуби за тебе Лиза, защото тя е изпъдена изъ вратата, — но добръ Господь.

Въ недѣля сутринта намерь погледение бѣше ясно. Трѣбваше да се нагледи соба, да се клади огънь, да се лиза паница, да се гот'ви за ядене.... Сега ний не знаемъ на кого да турнимъ дѣрвата въ собата.. сега какво, и слѣдъ много подпикванья и озлобления азъ запалихъ собата, Пенко души паницата, а Пенко ~~нагр~~ стиска самовара (Пенко, като стане, най напредъ ще пиза: готовъ ли е самовара!)

За ядене си свършихме грахъ — лесно е я!